

GAZETA LWOWSKA.

Wychodzi z Dodatkiem codziennie, prócz świąt i niedziel. Prenumerata kwartalna miejscowym 4 złr. kr. 15., odbierającym pocztą 4 złr. 40 kr.,
Inseracyę opłacają od wiersza w półkolumnie (drukem garmont) po raz pierwszy 4 kr. następnie po 2 kr. m. k.

Nr. 67.

Czwartek 21. marca 1850.

Rok bieżący gazety 39.

PRZEGLĄD.

Monarchya Austryacka. — Hiszpania. — Anglia. — Francya.
— Szwajcarya. — Włochy. — Niemcy. — Prusy. — Grecya. —
Wiadomości handlowe.

Monarchya Austryacka.

Rzecz urzędowa.

Lwów, 16. marca. Potwierdzonym wyrokiem tutejszego sądu wojennego, skazano Dominikę Dobrowolską, rodem ze Lwowa w Galicyi, 44 lat mającą, rel. rz. kat., wdowę, kawiarkę, za zaniebane zamknięcie kawiarni o przepisanej godzinie, na zapłacenie 15 złr. m. k. dla tutejszego instytutu ubogich, a w razie niezłożenia tej kwoty w przeciągu 3 dni, na pięciodniowy areszt, który to wyrok dnia dzisiejszego ogłoszony został.

Z c. k. sądu wojennego.

Lwów, 16. marca. Potwierdzonym wyrokiem sądowym skazany został Jan Torski, rodem ze Lwowa w Galicyi, 31 lat mający, rel. gr. kat., żonaty, kelner, za zaniebane zameldowanie służącej, na zapłacenie 5 złr. m. k. dla tutejszego funduszu ubogich, a w razie niezapłacenia tej kwoty w przeciągu 3 dni na 36 godzin aresztu. i wyrok ten ogłoszono dnia dzisiejszego.

Z c. k. sądu wojennego.

Lwów, 16. marca. Wyrokiem w wyższej instancji potwierdzonym. Jędrzej Potemski, rodem z Rudy, obwodu Wadowickiego, rel. rz. kat. 32 lat mający, kelner, i Eliasza Berger, rodem ze Lwowa, 58 lat mający, izraelita, żonaty, właściciel części domu, za zaniebane zamknięcie szynku o godzinie przypisanej, skazani zostali na zapłacenie 10 złr. m. k. dla tutejszego funduszu ubogich, a w razie gdyby nie złożyli tej kwoty w przeciągu trzech dni na trzydniowy areszt; wyrok ten ogłoszono dnia dzisiejszego.

Z c. k. sądu wojennego.

Lwów, 6. marca. Na założenie szkoły trywjalnej w Bogdanówce, obwodzie tarnopolskim, zebrano następujące dobrowolne datki:

Gmina Bogdanówka zapewniła pieniędzmia rocznie po 162 złr. 30kr.
tudzież 47 korcy 6 garncy rozmaitego zboża,
wartości 94 złr. 22 $\frac{1}{2}$ kr.
licząc korzec po najniższej cenie 2 złr. m. k.

Razem 256 złr. 52 $\frac{1}{2}$ kr.

Paroch tameczny obr. gr. kat. ks. Mojsiewicz, na czas swego sprawowania czynności kapłańskich w Bogdanówce rocznie po 2 złr.

Tameczny nauczyciel prywatny, pan Ignacy Mojsiewicz na czas swego pobytu w Bogdanówce po 2 złr.

Dzierżawca Bogdanówki, pan Majer Grünhaud, także na czas swego pobytu w Bogdanówce po 8 złr.

Zbudowanie szkoły, na której opał gmina Bogdanówka przybiecała rocznie po 20 kóp i 8 okłotów słomy, wzięła gmina na siebie. właściciel Bogdanówki, pan Franciszek Dobrzyński obiecał dostarczyć materiału z swoich lasów na pierwsze wystawienie tudzież co rok po 5 wozów drew. na czas swego dziedzictwa.

To usiłowanie podźwignienia oświaty ludu podaje się z zasłużonem uznaniem do publicznej wiadomości, dodając, że zarazem daje się polecenie względem utworzenia tej szkoły.

Lwów, 6. marca. Gmina w Ludwikówce, cyrkułu Tarnopolskiego zapewniła w celu założenia tam szkoły trywjalnej ilość rocznego uposażenia 94 złr. m. k. i 25 korcy zboża w naturze po przyjętej cenie 50 złr. „

Razem . 144 złr. m. k.

i wzięła na siebie obowiązek dóm szkolny wybudować i takowy opalać.

Ten dowód usiłowania rozszerzać oświatę ludu podaje się z zasłużonem uznaniem do powszechnej wiadomości dodając, że dla utworzenia tej szkoły, potrzebne rozporządzenia wydane będą.

Sprawy krajowe.

(Austrya przystąpiła do przymierza czterech królów.)

Wiedeń, 17. marca. Półurzędowa nowa „Gazeta Mnichowska“ pisze: „Dnia 13. marca minister państwa domu król. i spraw zewnętrznych Dr. v. d. Pfordten przedłożył izbie deputowanych wszystkie akta odnoszące się do zawartej tutaj dnia 27. lutego ugody między Bawaryą, Saksonią i Wirtembergiem w kwestyi niemieckiej. Według otrzymanej dzisiaj w południe o god. 1. telegraficznej depeszy z Wiednia, możemy podać tę pocieszającą wiadomość, że właśnie dzisiaj przyzwalająca odpowiedź gabinetu cesarskiego została w radzie ministeryalnej w Wiedniu zadecydowana i otrzymała sankcyę Jego Mości Cesarza, i można się spodziewać, że niebawem nadejdzie do Mnichowa. Tak więc zupełne porozumienie się między Austryą i trzema królestwami względem wspólnych projektów do przyszłej konstytucyi dla całych Niemiec jest niezawodnie bardzo pocieszającym dokonany czynem.

(Oest. Cor.)

(Giełda Wiedeńska.)

Wiedeń, 16. marca. Wczorajsza giełda była dosyć ożywiona, bo rozeszła się wieść, że ministeryum finansów przyzwoliło, ażeby losowanie nabytych przez państwo akcji centralnej kolei żelaznej przedsięwzięto pierwiej, niż pierwotnie uchwalono; w skutek czego papiery te łatwiej zpieniężone być mogą. Dzisiaj była giełda w skutek wiadomości z Paryża z początku bardzo rozstrojona; później jednak ustąpił paniczny przestach wywołany zwycięstwem socjalistów w Paryżu, a przy zamknięciu był kurs stosunkowo pomyślny.

(Oest. Corsp.)

(Wiadomości bieżące z Wiednia.)

Wiedeń, 15. marca. Dnia wczorajszego przybył tu z Londynu Mahomet Baj z synem swoim Ali Effendi.

— Tutejszy okulista, dr. H. Löw, wynalazł machynę, za pomocą której można z zupełnem bezpieczeństwem przedsiębrać operacyę zdejmowania bielma u osób nawet najdrażliwszych nerwów. Machyna ta może śmiało policzona być do najszcześniejszych wynalazków w nowym czasie.

— Utrzymanie gościńców murowanych w austryacko-niemieckich prowincjach wymaga nakładu przeszło 5 milionów złr., gdy tymczasem dochód z cel rogatkowych zaledwie 2 $\frac{1}{2}$ milionów wynosi, a nadto okazuje się potrzeba zakładania coraz nowych gościńców i reparacyi już istniałych.

Ministeryum nie przyjęło oferty niektórych fabrykantów broni w Belgii — którzy się zobowiązywali dostarczyć 10,000 sztuk przepisanej dla żandarmeryi broni, a to dla tego, że uzbrojenie tego korpusu nastąpić ma z fabryk krajowych.

— Sekretarz wice-króla Egypckiego, Hubar Bej, podróżujący po Europie, przybył tu z Pragi.

— Ministeryum handlu wydało obwieszczenie, że portoryum zamorskie od przesełek listowych z Austrii do Stanów zjednoczonych Ameryki północnej i tamtejszych osad angielskich zniżono z 29 na 26 kr., przymus jednak frankowania do państw zjednoczonych i nadal zatrzymanym być musi.

— W skutek rozporządzenia ministeryum spraw wewnętrznych poleciło namiesnictwo wszystkim cukiernikom, pasztetnikom, kawiarnom, traktiernikom i ianym przedsiębiorcom trudniącym się przyrządzeniem wiktuałów, izby nie używali w przedsiębiorstwie swoim żadnych niepobielanych naczyń miedzianych i mosiężnych, ani też wazek lub moździerz, a natomiast opatrzili się naczyniami pobielanymi, żelaznymi lub porcelanowymi.

(Lloyd.)

(Kurs wiedeński z 16. marca 1850.)

Obligacye długi pańs. 5 $\frac{0}{100}$ — 92 $\frac{3}{8}$; 4 $\frac{1}{2}$ $\frac{0}{100}$ — 81 $\frac{1}{2}$; 4 $\frac{0}{100}$ — 72 $\frac{1}{2}$;
2 $\frac{1}{2}$ $\frac{0}{100}$ — 49. Akcye bank. 1070. Losy z 1834 r. 162; z 1839 r. 106. Akcye kolei półn. 106 $\frac{1}{4}$.

Hyszpania.

(Wiadomości bieżące.)

Madryt, 7. marca. Książę i księżna Joinville spodziewani są 15. marca w Sewilli, gdzie myślą zabawić aż do Wielkiejnocy. Powrócą potem do Anglii jadąc na Madryt i Corogne.

Zapewniają, iż rząd chce korzystać z usług generała Serrano, myśli się udać z prośbą do królowej, aby go mianowała jeneralnym dyrektorem głównego sztabu.

Wybory na prowincyi odznaczają się tą razą tem, iż rząd zwyciężył w miejscach, gdzie przedtem zawsze progresiści byli panami głosów, jak na przykład w Corogne.

Wszystkie trudności, z których robiono kwestyę pałacową, a które nawet zdawały się zagrażać upadkiem gabinetowi, są na teraz załatwione.

Co do jeneralnego kapitaństwa Madrytu, czekają tu na powrót jenerała Cordova. Sądzą, że jeżeli jenerał Cordova zechce odejść do Katalonii, tedy jenerał Schelly udałby się do Andaluzji, a jenerał Sanz zostałby w Madrycie.

Donoszą, że ambasada Stanów zjednoczonych dała rządowi hiszpańskiemu zaspakajającą odpowiedź na zapytanie względem sprawy konsula hiszpańskiego w New-Orleans. Wiadomość ta już jest ogłoszona urzędownie.

(Ind.)

Anglia.

(Rozprawy w parlamencie.)

Londyn, 11. marca. Na początku poniedziałkowego posiedzenia izby wyższej przedłożył lord Brougham petycję lordów Clancarty i Bradfort żądających zmiany w przysiędze, którą mają składać członkowie izby Parów, gdyż od czasu przyjęcia bilu względem darów dobroczynnych niemogą już więcej przysięgać, że żaden książę zagraniczny nie będzie wykonywał swej władzy w królestwie. — Następnie uchwaliła izba, iż przystąpi do drugiego odczytania bilu dotyczącego się kontroli rachunków stowarzyszeń kolei żelaznych, mimo opozycji lorda Stanley, który żądał, aby to drugie odczytanie odrzuciono, zostawując tym sposobem czas delegowanemu kilku stowarzyszeń reprezentujących kapitał 119 milionów funt. szt. do przedłożenia wypracowanego przez nich projektu, któryby mógł zastąpić miejsce projektu rządowego.

Izba niższa przyjęła na posiedzeniu odbytem tego samego dnia bez dyskusji poprawki wniesione przez izbę wyższą do bilu, dotyczącego się pochodów partyi w Irlandyi.

P. Fox Maule, sekretarz w ministerstwie wojny zażądał uchwały 99,128 wojska na rok 1850—51. Wydatek ten wynosić będzie 3,534,582 funt. szt.

Pan Hume żądał, aby stan armii zredukowano na 80,000 ludzi, lecz wniosek jego nieprzeszedł, odrzucono go bowiem większością 233 głosów przeciw 50. Drugą poprawkę chcącą zredukować stan marynarki na 31,469 ludzi zamiast 39,000 odrzucono także większością 117 głosów przeciw 19. Lord Palmerston prostując to co powiedziano w toku dyskusji oświadczył, że liczba pojmanych okrętów greckich nieprzewyższa 40 do 50. — Anglicy trzymają je jako porękę za zadośćuczynienie reklamacyom angielskim ze strony Grecyi. Jeżeli pretensye te będą zaspokojone, tedy te okręta zostaną uwolnione, w przeciwnym zaś razie będą sprzedane, a pieniądze uzyskane z sprzedaży obrócone będą na zapłacenie reklamacyi.

(Ind.)

Francya.

Wiedeńska „Oesterreichische Correspondenz“ z dnia 16. marca tak pisze o wyborach Paryzkich:

„Z wielkiem nateżeniem oczekiwane wybory Paryzkie wypadły na niekorzyść partyi konserwacyjnej; socjalistów obrano zamiast kandydatów proponowanych przez unię elektoralną. Nie zapoznajemy wprawdzie znaczenia tych wyborów, jednak nie przywiązujemy do nich z nadto wielkiej wagi. Zawsze bowiem wypadły wybory Paryzkie w przeważającej liczbie w duchu opozycji; dlaczegoż miałoby to być teraz inaczej? Historia wzbogaciła się jednym przykładem więcej, że teoria powszechnego prawa wyborowego jest fałszywą i zgubną. Wszelako jenuusz Francyi ocknie się i albo zwalczy tem gruntowniejszą zasadę, która nigdy nie zdoła przywieść do zwycięstwa, bo jest nierozsądną, lub ulegnie do czasu, by cywilizacye, obyczajność, idee religijne i świętą wiarę w potęgę władzy powołać w całym świecie do decydującej walki. A równie jak socjalizm jest jedną z największych illuzyi obecnego stulecia, a prawo konkurencyi w świecie ekonomicznym tak nieodzowne i niedające się niczem innym zastąpić, jak prawo ciężkości w naturze fizycznej; również jest rzeczą pewną, że ten potwór apokaliptyczny będzie zwalczony. Miejmy przeto nadzieję, że prawdziwe pojęcie rzeczy zdoła dopiąć tego w pokoju, co by się inaczej na smutnych bezdrożach długoletnich walk i nieszczęsnych zaburzeń osiągnąć musiało, i osiągnęłoby się o tyle niezawodnie, o ile historyczny ruch ludzkości postępuje według stałych i odwiecznych praw.

(„Journal des Debats“ o wyborach teraźniejszych.)

Paryż, 13. marca. „Journal des Debats“ wyraża się o teraźniejszych wyborach w następujący sposób:

„Ogłaszamy rezultat wyborów w Paryżu. My nie jesteśmy jak ministerjum; my ponosimy klęski. Klęska, którą dziś ponosimy, jest wielka, tego wcale nie taimy. Przed głosowaniem powiedzieliśmy wyborcom Paryża: Głosujcie za p. Carnot, za p. de Flotte i za p. Vidal, głosujcie za okólnikami rządu prowizorycznego, za powstaniem czerwcowem i za warstami narodowemi. Po głosowaniu nie

cofamy słów naszych, lecz apelować myślimy od dzisiejszych wyborców do jutrzejszych obywateli. Zobaczmy, czyli nauka, którą chciano dać rządowi niebędzie raczej nauką, którą odbierze samo społeczeństwo.

Wybory paryskie niezmieniają wcale większości zgromadzenia. Większość zostanie ta sama i skupi się jeszcze więcej po tej solennej demonstracyi.

Z tego iż mianowano panów Carnot, de Flotte i Vidal niewynika wcale, izby Francya chciała znieść panowanie teroryzmu, barbarzyństwa i anarchyi, którą nam obiecują podobne nazwiska. Nowi reprezentanci wybrani są tylko pod tym warunkiem, że się wyrzekną zgubnych doktryn, których są reprezentantami; aby być wybranymi, ukryli chorągiew swoją; lecz w chwili, w którejby chcieli wystąpić z nią na jaw, powstałaby przeciw nim z pewnością połowa zaślepionych, którzy się dziś przyczynili do tego smutnego tryumfu.

(Wybory 10. marca.)

Paryż, 13. marca. Niezwykły pośpiech, z jakim dzienniki zbierały, porządkowały i ogłaszały głosy wyniki z ostatnich wyborów, jest naturalną przyczyną, iż niejedna myłka zaszła w rezultatach, które najsamprzód publikowano. Jakoż znaczna zachodzi różnica między liczbami, któreśmy ogłosili dnia wczorajszego, a obecnie znanym rezultatem; wczorajsze dzienniki paryskie zawierały także mniej więcej różniące się doniesienia. Lecz dziś rano donosi dziennik „Patrie“ następujący rezultat jako ostateczny:

Carnot 132,954, Vidal 128,385, DeFlotte 127,005, Fern. Foy 125,908, Lahitte 125,479, Bonjeau 125,416.

Różnica liczb jest wprawdzie dość znaczna, lecz klasyfikowanie kandydatów zostaje niestety to samo.

(Ind.)

(Wybory w departamentach. — Zgromadzenie narodowe.)

Paryż, 13. marca. Liczb urzędowych wyborów paryskich nieogłoszono jeszcze w ratuszu. Publikacya ta nastąpi dopiero jutro; uporządkowanie głosów już jest zupełnie skończone, a poczet w jakim sposobie następują kandydaci jest ten sam, który wczoraj ogłoszono. Okazały się wprawdzie niektóre myłki w cyfrach przypisanych zrazu każdemu z wybranych, jednak te modyfikacye nie zmieniają ostatecznego rezultatu, a tak trzech kandydaci socjalistyczni stanowczo są wybrani.

Wiadomości o wyborach w departamentach są pomyślniejsze, niżeli się spodziewano z początku. Pierwsze znane rezultaty przedstawiają bardzo pomyślny wybór dziesięciu deputowanych stronnictwa umiarkowanego. Zawsze to znaczna korzyść, ponieważ bowiem trzydziestu reprezentantów, na których miejsce nowe przedsięwzięto wybory, wszyscy należeli do najwybitniejszej opozycyi, przeto rezultat teraźniejszych wyborów przyczyni dziesięć głosów do większości zgromadzenia narodowego.

Łatwo pojąć, iż wśród takiego rozrządzenia dzisiejsze posiedzenie zgromadzenia narodowego mały tylko wzbudzało interes. Przyjęto trzy lub cztery artykuły ustawy naukowej. Dyskusya przerwana została zezwoleniem kredytu prowizorycznego na budżet r. 1850 żądanego ze strony rządu na poprzedzającym posiedzeniu. Projekt rządowy przyznający ten kredyt prowizoryczny przyjęto większością 461 głosów przeciw 64.

(Indep.)

(Wiadomości bieżące z Paryża.)

Paryż, 13. marca. W salach konferencyonalnych zgromadzenia narodowego panował dziś większy ruch aniżeli wczoraj. Reprezentanci podzieleni na grupy zdawali się bardzo żywo zajmować rezultatem wyborów. Zapewniano, iż prezydent republiki dał się słyszeć z zamysłem zmodyfikowania gabinetu. Koryfeusz większości, panowie Thiers, Molé, de Broglie, jenerał Changarnier i Montalembert naradzali się w jednym z biur zgromadzenia narodowego przeszło godzinę. Niewiadomo co było przedmiotem tej narady. Wszyscy członkowie składający nowe stowarzyszenie przy ulicy Richelieu odebrali osobne wezwanie.

Dziś o pierwszej godzinie miała wielka księżna Badeńska długa konferencyę z jenerałem Grammont. Kawaler honorowy wielkiej księżny wezwał jenerała do tej konferencyi, która jak słyhać odbyła się w celu politycznym i dyplomatycznym wielkiej wagi.

O godzinie pół do czwartej udał się prezydent republiki w odkrytym powozie pod eskortą pikietu kirysyerów i w towarzystwie jenerała Changarnier, naczelnego dowódcy, jenerała Renaud, komendanta brygady i kilku adjutantów do koszar „de la Nouvelle-France“ przy ulicy Faubourg-Poissonière, gdzie odbył przegląd 14go pułku liniowego.

Prefekt policyi w ubiorze cywilnym jechał konno przed powozem prezydenta.

Cały dzień dzisiejszy panował najgłębszy spokój na placu Bastylii i w przyległych ulicach. Najmniejszego zbiegowiska niebyło na tym placu; przed giełdą tylko zgromadzeni byli w licznych grupach spekulanci papierami publicznymi udzielając sobie nawzajem wiadomości o ostatnich rezultatach listy wyborowej.

Szwajcarya.

(Niebezpieczeństwo grożące Szwajcaryi ze strony stowarzyszeń niemieckich robotników.)

Berna, 5. marca. Śledztwa przeciw niemieckim stowarzyszeniom robotników postępują bez przerwy. Potąd nie pewnego w tej mierze nie wiemy, wszakże zważając na cały tok sprawy i postępowanie władz, można się domyślać, że niebezpieczeństwo i niezawisłość Szwajcaryi były istotnie zagrożone. Dziennik wychodzący w Solothurn, pisze o tem następnie: Partya europejskiej demokracji nie

upatruje nigdzie teraz dla siebie nadziei, jak tylko w wojnie powszechnej. Dla wojny podobnej wszakże nie można znaleźć dogodniejszej „linii operacyjnej” jak właśnie w Szwajcaryi, leżącej w środku Europy. Jednakże gdy Szwajcarowie dalecy są od tej chętki, iżby mieli służyć za krzyżaków demokracji europejskiej, przeto usiłovali pewni ludzie przywieść ich siłą i mimo własnej ich woli do wojny. A gdyby też powiodło się niespokojnikom tym wyprawić kilkaset zbrojnych robotników niemieckich w nocy cichaczem za Ren, czyliby wtenczas nie mogło przyjść z łatwością do wydania wojny Szwajcarskiej federacyi? Przypomnieć sobie trzeba wyprawę do Sabaudyi z poduszczenia agentów, napad Struvego na wielkie księstwo Baudenskie, a łatwo można pojąć trwogę władz szwajcarskich, którym nie tajne są usiłowania reakcyonaryuszów i demokratów dążące do przysporzenia Szwajcaryi wszelkich trudności i niebezpieczeństw. — Rząd francuski deklarował się z przyjęciem robotników niemieckich do obcej legii afrykańskiej, lecz ci niewielką okazali do tego ochotę. Który z nich ma jakie środki, ten się udaje albo do Ameryki lub wraca nazad do kraju rodzinnego. (Sch. M.)

Włochy.

(Dekret księcia Parmy.)

W Parmie ogłoszono 9go dekret książęcy, w skutek którego obowiązani są członkowie rządu rewolucyjnego spłacić nazad skarbowi publicznemu 31,500 lirów, każdy stosunkowo do swej możności. Członkowie rządu prowizorycznego zaś muszą z wyjątkiem tylko niezamożnego Giuseppe Baudini złożyć według tego samego stosunku 582,000 lirów. Kwoty te muszą być w przeciągu czterech miesięcy do skarbu spłacone, zaczem teraz już rozsełają szczególnym członkom tyczące się repartyce. (Ll.)

(Izba deputowanych. — Wiadomości bieżące.)

Turyń. Turyńska izba deputowanych uchwaliła na posiedzeniu swem z 8go b. m. po burzliwej debacie zniesienie sądownictwa duchownego; zaczem można się spodziewać, że duchowieństwo podlegać będzie na przyszłość sądom świeckim, jeżeli pojedyncze punkta ustawy również się utrzymają. Prezydent gabinetu oświadczył w ciągu debaty, że on i koledzy jego popierają wniesioną przez ministra Suardi ustawę, która też izba po przyjętej z wielkim zapalem odpornej mowie prezydenta przeciw wszelkim zarzutom partii przeciwnej, znaczną większością głosów przyjęła. Dopiero na przyszłym posiedzeniu rozpocznie się dyskusya nad pojedynczemi jej artykułami, przyczem można się na pewno spodziewać niejakich modyfikacyi.

Wychodzący w Bononii dziennik: „Vero Amico” utrzymuje, że armia papieżka składać się będzie z trojakiej, z Austryaków, Francuzów i Hyszpanów lub Włochów formowanych legii cudzoziemskich. Podług tego samego dziennika ma także wkrótce wychodzić nowe pismo pod tytułem: „La civiltà cattolica.”

„Messagere Modenese” donosi, że szwajcarskiemu pułkownikowi Eggert, byłemu członkowi jeneralnego sztabu ligi odrębnej, poruczono organizację armii papieżkiej, który też już z listem rekomendacyjnym feldmarszałka Radetzkiego przedstawił się rządowi papieżkiemu w Rzymie. (Ll.)

(Arcybiskup. — Izba deputowanych.)

Turyń. Arcybiskup Turyński pogodził się już z rządem, i wyrzekł w liście jednym pasterskim uznaniem z swej strony konstytucyi, napominając zarazem wiernych, aby się za wszystkie władze krajowe modlili.

Na posiedzeniu izby deputowanych w Turynie z d. 9. rozpoczęto dyskusye nad niektórymi punktami projektu do prawa dep. Suardi. Prawo azylu, tudzież zwierzchność duchowną w sprawach tyczących się ślubów małżeńskich zniesiono bez długich rozpraw. — Wniosek pewnego członka z prawej, tej treści, iżby ustawa ta weszła w prawomocność dopiero po zatwierdzeniu od rzymskiej kuryi — sprawił znaczne w zgromadzeniu oburzenie. Tajnem głosowaniem odrzucono znaczną większością głosów podobne poddanie władzy państwa św. kollegium. Artykuł względem zniesienia znacznej części obecnej obchodzonych dni świątecznych dał powód do rozpraw burzliwych, lecz na dzisiejszem posiedzeniu nie załatwiono jeszcze tej kwestyi. (Ll.)

(Czynność nowego ministra wojny. — Bliższe ślady morderców hr. Rossi. — Zabójca prałata Palma uwięziony.)

Z Rzymu donoszą z dnia 7., że nowy minister wojny zajmuje się jak najgorliwiej organizacją w przydzielonym mu zakresie spraw. Urzędnikom przyrzekł podwyższenie płacy, jeżeli go będą wspierać gorliwym współdziałaniem swoim. Również i korpusowi oficerów zapowiedział swoją pomoc i polepszenie tak ich położenia jako i całego wojska. Sumy jakie wpłynąć mają z pożyczki, obrócone będą na zrekrutowanie nowej armii papieżkiej. — Liczne aresztacje w czasach ostatnich naprowadziły rząd na bliższe ślady morderców hrabiego Rossi. Zabójca prałata Palma został już uwięziony. (Ll.)

(Wiadomość o reklamacyach gabinetu angielskiego do rządu neapolitańskiego i toskańskiego.)

Dziennik „Independance Belge” donosi, iż listy z Neapolu i Liwurny potwierdzają wiadomość o reklamacyach gabinetu angielskiego przestanej rządowi neapolitańskiemu i toskańskiemu względem indemnizacyi należących się poddanym angielskim. Dodają także równie jak wczorajsze korespondencye, że Anglia gotowa jest poprzeć te reklamacye siłą jak to uczyniła w Grecyi.

Nieuwierzymy tym wiadomościom, mówi ten dziennik, aż dopóki niebędziemy mieli urzędowego potwierdzenia powyższego postanowienia gabinetu angielskiego, któryby podobnem postępowaniem równie jak w Atenach tak i w Neapolu i w Liwurnie wywołał przeciw sobie niechęć Rosyi, Austrii i Francyi. Dowiadujemy się oraz z listów z Marsylii, że lubo blokada portów greckich jeszcze nie jest zniesiona, jednak flota angielska przestała już zabierać nowe greckie okręta. (Indep.)

(Nota rządu angielskiego do neapolitańskiego.)

Neapol, 1. marca. Dziennik „Constituionale” donosi: W świecie politycznym panuje wielka agitacya. Dyplomacya rozmyśla nad jakimś planem. Dowiadujemy się bowiem o nocie rządu angielskiego przestanej rządowi neapolitańskiemu, tyczącej się obiecanej lecz niedotrzymanej konstytucyi dla Sycylii i surowych środków, które się stały przyczyną tak wielkiej liczby wychodźców.

Nota kończy się żądaniem indemnizacyi na rzecz tych poddanych angielskich, którzy ponieśli szkody, bądź w sprawie względem siarki bądź w ostatniej wojnie. W chwili kiedy to piszę zebrana jest rada ministeryalna dla naradzenia się nad tym przedmiotem. (Indep.)

Niemce.

(Nowe układy między Austryą i Prusami.)

Frankfurt, 9. marca. Znowu mamy o jeden dowód więcej na poparcie tego zdania, że Austriya i Prusy mają chęć jak najszczerzą działać w porozumieniu z sobą, czyli mówiąc jeszcze zrozumialej, że oboje wiedzą z kąd im zagraża największe niebezpieczeństwo, i że tylko połączonemi siłami można mu stawić skuteczny opór. Dowód ten zasadza się na tem, że Austriya projekt mnichowski wprowadzie proteguje i w nadziei, że projekt ten może jej utworzyć drogę do uzyskania trwałej przewagi w Niemczech, pozostała go takim, jakim jest w istocie, lecz pomimo to jeszcze nie mogła się zdecydować na formalne przystąpienie do niego. Austriya nie chce wchodzić w żaden stosunek obowiązujący, przeczco straciłaby wolne pole do połączenia i pojednania się z Prusami. Dla tego też rozpoczną się teraz w Wiedniu układy w tej mierze pomiędzy oboma gabinetami. Nie idzie tu już bowiem więcej o zakazanie związku odrębnego, lecz raczej o zniesienie takich form reprezentacyi, któreby mogły stać się zarodem utopii demokratycznych przez zaszczenie sprzeczności pomiędzy państwami partykularnemi i rzeszą niemiecką, a oraz o ograniczenie celów związku odrębnego dla dobra ogólnego, bądź przeto, że związek odrębny wykluczy wszystko z zakresu swego, co należy do ogółu, bądź też, że się oświadczy formalnie gotowym podlegać ogółowi i pod względem celów do których ogół zmierzać postanowił, tylko jako organ służyć mu będzie. Ponieważ zaś w projekcie bawarskim w porozumieniu z memoriałem austriackim o związku cla i handlu, przedewszystkiem materyalnie interesa jako ogólne sprawy rzeszy wzięte są na uwagę, przeto idzie teraz głównie o to, czyli Prusy z swej strony zechcą się zgodzić na to. Lecz o tem niema co już wątpić prawie, zwłaszcza że ministeryum pruskie zajmawszy się jak najgorliwiej rozpoznaniem wniosków austriackich podaje już przeto samo niejaką pewność w tej mierze. (Allg. Zg.)

(Posiedzenie izby deputowanych.)

Mnichów, 12. marca. Na dzisiejszem posiedzeniu izby deputowanych odpowiadał minister v. d. Pfordten na ostatnią interpelacyę Lerchenfelda. Wyliczył on 27 ustaw, które izba przygotowuje do obrady. Wnioskowi względem odroczenia rząd sprzeciwiać się nie będzie, lecz żąda pierwaj ułożenia budżetu. Potem przedłożył p. v. d. Pfordten projekt do ustawy tyczący się pożyczki 10 milionów zr. na budowlę kolei żelaznych, a minister wojny Lüder zażądał ewentualnie kredytu 9,800,000 zfr. na potrzeby armii. (N. C.)

(Okólnik ministerstwa wyznań i oświecenia względem tak zwanych „wolnych gmin.”)

Drezno, 12. marca. Ministeryum wyznań i oświecenia wydało do protestanckiego duchowieństwa krajowego okólnik tyczący się tak zwanych „Wolnych gmin” tej w ogóle treści, iż wspomniane gminy nie mogą być uważane za stowarzyszenia religijne mianowicie w myśl praw zasadniczych niemieckich, bowiem same oświadczyły, jako od kościoła chrześcijańskiego oddzielać się niechcą, inne zaś myślą dopiero dociekać prawd religijnych; zaczem dogmata ich nie mają wcale żadnego charakteru pozytywnego. Dla tego też nie mogą być gminy te uwolnione od związku kościelnego, w jakim potąd zostawały, a członkowie innowierczych stowarzyszeń religijnych obowiązani są raczej opłacać i teraz zwykle należytości kościelne. Ministeryum wyznań i oświecenia upatruje po części w nowych tych ruchach religijnych propagandę socyalistyczną i komunistyczną, tudzież destrukcyjną dążności polityczne; mimo to jednak dając względem należyty na prawa psychologiczne co do skutków i reakcyi, wcale nie jest za tem, iżby w tej mierze udawano się do środków polemiki lub bezpośredniego przeciw-działania w tej mierze, i raczej wzywa i poleca, iżby w drodze oświaty i przekonania starano się usmierzyć tę słabość przemijającą i doczasową. (D. R.)

(Król. zagai osobiście izbę stanów. — Sledztwo zawieszono przeciw politycznie obwinionym.)

Sztuttgarda, 12. marca. Podług wydanego dziś programu otworzenia izby stanów na dniu 15. b. m. zagai król osobiście zgro-

madzenie. Będzie to po raz pierwszy po upłynieniu dwóch lat (od 22go stycznia 1848) Dziennik „Schwaeb. Merkur“ donosi, że przeciw bardzo wielu o polityczne przestępstwa obwinionym osobom zawieszono śledztwo w drodze łaski, i że tylko takie indywidualna z pomiędzy nich wyjęto, które albo mocno są skompromitowane, albo też w służbie publicznej zostają; w ogóle kilkaset osób. (Würt.Z.)

Prusy.

(Układy między Prusami i Danią.)

Berlin. Zdaje się, iż w hotelu legacji angielskiej w Berlinie odbywają się układy między Prusami a Danią względem księstwa Szlezwig. Dnia 8. marca było nowe zgromadzenie pełnomocników, w którym posłom duńskim doręczono memoriał zawierający ostatnie propozycje gabinetu pruskiego, co jednak nie wywołało żadnej dyskusji. Pełnomocnicy duńscy odpowiedzą na piśmie. Dziennik „Times“ z którego wyjmujemy te szczegóły, dodaje, iż te układy lubo może jeszcze nie tak prędko się ukończą, wzięły pomyślniejszy kierunek. Ostatnie propozycje Prus przyznając królowi duńskiemu udziałność w Szlezwigu, żądają aby to księstwo miało oddzielną od Danii wewnętrzną administrację. Dziennik angielski dodaje, że gdyby nie obawa postradania popularności w Niemczech Prusy daleko łatwiej przystąpiłyby do zgody z Danią.

(Wiadomości z Berlina.)

Berlina, 12. marca. Dzienniki rozpisują się teraz o projekcie p. Pfordten do konstytucji czterech królów, do którego zdaje się przychylić potąd tylko Bawaryja i Wirtemberg.

Jako mianowanych komisarzy do rady administracyjnej przy sejmie Erfurtskim oznaczają dzienniki panów Radowitz, Vollpracht, v. Carlowitz, v. Lepel i dra. Liebe.

Odstąpienie Hanoweru od ścisłego związku niemieckiego dało radzie administracyjnej powód do powzięcia energicznych środków.

Pomiędzy mającemi przyjść do publikacji prawami znajduje się także ustawa o porządku gmin, obwodów, powiatów i prowincyi, tudzież ustawa tycząca się klubów. (D. R.)

Wczoraj odbyła się w Charlottenburg pod prezydencją J. M. króla narada ministeryalna, do której wezwano także generała Radowitza.

Oprócz rozporządzeń agraryjnych mają przyjść do publikacji w drodze wydania zbioru praw także ustawy tyczące się porządku gmin, obwodów, powiatów i prowincyi, tudzież ustawa o klubach i inne projekta do prawa, które otrzymały potwierdzenie ze strony obu izb i sankcye J. M. króla. (D. R.)

(Niegolewski obrany deputowanym do izby drugiej. — Nowy peryod sądu przysięgłych.)

Poznań, 13. marca. W obwodzie Szrodzkim przedsięwzięto do drugiej izby w miejsce deput. Trapezyńskiego, który wystąpił, nowy wybór i obrano jednogłośnie referendaryusza Niegolewskiego, który dla niedostatecznego wieku musiał wystąpić z izby. Drugim kandydatem był Dr. Cybulski, lektor przy uniwersytecie Berlińskim. Z 300 wyborców przybyło tylko 40 na wybory. Niegolewski przyjął mandat. — Dnia 11. b. m. zaczął się nowy peryod sądu przysięgłych, 28 po części ciężkich oskarżeń przyjdzie pod obrady. Oskarzeni o bunt są to powiększej części nauczyciele. — Pierwszy z nich ze wsi Niegolewo broniony przez samego Dra. Niegolewskiego, został uwolniony. (D. R.)

(Urzednicy uniwersytetu przysięgają na konstytucyę.)

Wrocław, 11. marca. Wczoraj złożyli nasi urzednicy uniwersytetu przysięgę na konstytucyę. Nastąpiło to ze strony tak zwyczajnych jako i nadzwyczajnych profesorów publicznych po krótkiej przemowie kuratora wszechnicy pana Heinke. Sędzia uniwersytetu p. Behrends czytał rotę przysięgi.

(Urzednicy akademii przysięgają na konstytucyę.)

Halle, 10. marca. Urzednicy tutejszej akademii wykonali dnia wczorajszego w zwykłym porządku przysięgę swą na konstytucyę. (D. R.)

Grecya.

(Nota hrabi Nesselrode do barona Brunów rosyjskiego ambasadora w Berlinie.)

Hrabia Nesselrode przesłał baronowi Brunow ambasadorowi rosyjskiemu w Londynie następującą depeşe datowaną z Petersburga dnia 8/12 lutego:

Panie baronie!

Prawie w tej samej chwili, kiedyśmy panu przesłali naszą depeşe z dnia 7. (19.) bieżącego miesiąca, dowiedzieliśmy się z pańskiego doniesienia (nr. 17.) że lord Palmerston łagodząc postępowanie swoje względem rządu greckiego, zgodził się na zawieszenie swych kroków przyjmując w tym sporze pośrednictwo Francyi.

Ponieważ w naszych oczach interes Grecyi wyższy jest nad wszelkie względy osobiste, pomijamy brak należących się nam względów, na który uzalać się sądziliśmy być naszym obowiązkiem, i niezamierzamy wcale domagać się dla siebie udziału w pośrednictwie już rozpoczętem a które może, w chwili kiedy to piszemy przyniosło, jak się tego spodziewamy, pożytek dla Grecyi.

Jeżeli przyjacielskie usługi Francyi mogą stanowczo wpłynąć na korzyść rządu króla Ottona i przyczynić się do zmniejszenia ciężaru indemnizacji pieniężnych reklamowanych od Grecyi, tedy od dnia dzisiejszego gotowi jesteśmy cieszyć się szczerze z podobnego rezultatu. Mimo to, panie baronie, co się tyczy odstąpienia wysp greckich również reklamowanych w imieniu rządu wysp Jonskich, gdyż to niejest kwestyą pieniężną między Anglią a Grecyą, ale raczej kwestyą terytoryalną ściśle połączoną z odgraniczeniem postanowionem mocą traktatu zawartego między trzema gabinetami, które założyły królestwo greckie, niemogliśmy dopuścić w żadnym razie, jako mający udział w podpisaniu tego traktatu, aby Francya i Anglia z wyłączeniem Rosyi traktowały te kwestye. Sądzymy przeto być naszym obowiązkiem zastrzedz sobie nasze prawa w tym względzie, a pan to oświadczyz rządowi angielskiemu komunikując mu niniejszą depeşe.

Przyjm pan itd. de Nesselrode. (Ind. Belge.)

Wiadomości handlowe.

(Ceny targowe lwowskie z dnia 18. marca.)

Lwów. Dziś płacono na naszym targu za korzec pszenicy 15r. 15k.; żyta 11r. 37k.; jęczmienia 10r. 15k.; owsa 6r. 37k.; kartofli 6r. — Cetnar siana sprzedawano po 3r. 58k.; okłotów 2r. 7k. — Sąg drzewa bukowego 30r., sosnowego 22r. 30k. — Kwarta wódki przedniej kosztowała 50k., szumówki 35k. — Mąka, masło i reszta drobnej sprzedaży w cenach dawniejszych.

(Ceny targowe w obwodzie żółkiewskim.)

Żółkiew, 16. marca. Według doniesień handlowych z Bełza, Krystynopola i Żółkwi podajemy następujące przeciętne ceny cerealiów i innych artykułów, jakie istniały tamże na targach w pierwszej połowie bieżącego miesiąca: korzec pszenicy 12r. 15k. — 11r. 30k. — 14r. 10k.; żyta 8r. 45k. — 9r. — 11r. 5k.; jęczmienia 8r. 10k. — 10r. — 10r.; owsa 5r. — 5r. 15k. — 6r. 10k.; hreczkie 0 — 7r. — 8r. 30k.; kartofli 3r. 20k. — 2r. 30k. — 5r. Za cetnar siana płacono 3r. 20k. — 3r. 8k. — 3r. 40k.; wełny tylko w Krystynopolu 212r. 30k. Sąg drzewa twardego kosztował 10r. 30k. — 11r. — 17r. 30k., miękkiego 8r. — 8r. — 14r. Funt mięsa wołowego 8k. — 8 1/2 k. — 10k., a garniec okowity sprzedawano po 2r. 25k. — 2r. 15k. — 4r. w. w. Kukurudzy i nasienia konicyzny nie sprzedawano.

Kurs lwowski.

Dnia 21. marca.

W monecie konwencyjnój.

	gotówką		towarem	
	złr.	kr.	złr.	kr.
Dukat holenderski	5	22	5	25
Dukat cesarski	5	25	5	27
Półimperyal zł. rosyjski	9	22	9	24
Rubel śr. rosyjski	1	17 1/2	1	48 1/2
Talar pruski	1	34	1	35
Polski kurant i pięciozłotówk.	1	20	1	21
Galicyskie listy zastawne za 100 złr.	100	—	100	10
Galicyskie listy zastawne w kasie Tow. Kredyt.	100	—	100	15

(Kurs wekslowy wiedeński z 16. marca)

Amsterdam 160 1/2 p. 2. m. Augsburg 116 l. uso. Frankfurt 115 1/4 l. 3. m. Genua 134 1/2 p. 2. m. Hamburg 170 l. 2. m. Liworno 114 3/4 3. m. Londyn 11.34 p. 3. m. Medyolan 104 1/2 p. 2. m. Paryż 137 l. 2. m. Agio duk. ces. 21 7/8. Napol. 9.17. Szufrynów 16. Agio srebra 15 1/4.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 20. marca. Hr. Dzieduszycki Kazimierz, z Niesluchowa. — Hr. Dzieduszycki Włodzimierz, z Poturzyca. — Pawlikowski Klemens, z Szczyrca. — Kleczkowski Franciszek, z Komorochów.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 20. marca. Hr. Baworowski Włodzimierz, do Mościsk. — Baron Brunicki, do Mościsk. — Lekezyński Jan, do Żółkwi. — Zwolski Julian, do Bryniec.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 20. marca:

Pora	Barometr w mierze wied. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Średni stan temperatury do g. 6. zr.	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
6 god.zr.	27 8 8	— 5	+ 0,5°	połud. zachod.	pochm. śnieg.
2 god.zr.	27 8 8	— 2°	— 6,5°	zachodni	" "
10 g. w.	27 8 11	— 6,5°		półn. zachod.	pogoda ☉

TEATR.

Dziś: Na dochód JPny Ney opera niemiecka „Linda von Chammounix“

Jutro: Komedya polska: „Chłopska Arystokracya“ i Szpada mojego Ojca.